

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

Рішення № _____ від _____ 2017 р. про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державною регуляторною службою України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо запровадження «єдиного вікна» на кордоні» (далі – проект Закону), надісланий листом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 25.05.2017 № 4104-02/17415-03.

За результатами проведеного аналізу проекту Закону та відповідного аналізу регуляторного впливу (далі – АРВ) на відповідність вимогам статей 4, 5, 8, 9 і 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про регуляторну політику)

встановлено:

проект Закону розроблено відповідно до пункту 41 Плану дій щодо імплементації кращих практик якісного та ефективного регулювання, відображених Групою Світового банку у методології рейтингу “Ведення бізнесу”, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1406, з метою створення передумов для запровадження та функціонування механізму “єдиного вікна” для експортних та імпорتنих операцій на кордоні.

Однак, проект Закону не може бути погоджений у даній редакції з огляду на наступне.

Підпунктом 2 пункту 2 розділу II проекту Закону пропонується, серед іншого, частину шосту статті 30 Закону України «Про ветеринарну медицину» доповнити словами «за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику».

Тобто, з урахуванням запропонованої редакції проекту Закону, частину шосту статті 30 Закону України «Про ветеринарну медицину» буде викладено наступним чином:

Державна регуляторна служба України
ВІХ №4643/0/20-17 від 21.06.2017

«Порядок проведення перевірки дотримання вимог, визначених у частині другій цієї статті, реєстрації та виключення з реєстру потужностей (об'єктів) для імпорту в Україну встановлюється Департаментом за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику».

Із запропонованої редакції незрозумілим є, що саме погоджується: порядок проведення перевірки дотримання вимог до потужностей (об'єктів), виробничих процесів, умов зберігання або інших вимог стосовно товарів, що імпортуються в Україну або дотримання вимог реєстрації та виключення з реєстру потужностей (об'єктів) для імпорту в Україну.

Аналогічні зауваження стосуються внесення змін до інших Законів, передбачених проектом Закону, щодо погодження з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» документ дозвільного характеру – дозвіл, висновок, рішення, погодження, свідоцтво, інший документ в електронному вигляді (запис про наявність дозволу, висновку, рішення, погодження, свідоцтва, іншого документа в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань), який дозвільний орган зобов'язаний видати суб'єкту господарювання у разі надання йому права на провадження певних дій щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності та/або без наявності якого суб'єкт господарювання не може проваджувати певні дії щодо здійснення господарської діяльності або видів господарської діяльності.

Тому, для однозначного тлумачення положень проекту Закону, пропонується у тексті проекту Закону слова «за погодженням» в усіх відмінках замінити словами «погоджений» або «погодженими».

Крім того, статтю 46 Митного кодексу України пропонується викласти в новій редакції, пункт 4 якої передбачає, що порядок видачі організаціями сертифікатів про походження товару з України та вимоги до організацій, уповноважених на видачу таких сертифікатів, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері економічного розвитку.

Відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про торгово-промислові палати в Україні» (далі – Закону про ТПП) Торгово-промислова палата є недержавною неприбутковою самоврядною організацією, яка об'єднує юридичних осіб, які створені і діють відповідно до законодавства України, та громадян України, зареєстрованих як підприємці, та їх об'єднання.

Частиною другою статті 4 Закону про ТПП передбачено, що втручання державних органів та їх посадових осіб у діяльність торгово-промислових палат, так само як і втручання торгово-промислових палат у діяльність державних органів та їх посадових осіб не допускається.

В той же час, згідно з положеннями абзацу восьмого частини першої статті 11 Закону про ТПП, Торгово-промислова палата України та торгово-

промислові палати України залучаються до надання експертних висновків про походження товарів в тих випадках, коли відповідно до міжнародних договорів України повноваження видачі сертифікатів походження товарів надані митному органу, якщо інше не визначено такими міжнародними договорами. Порядок надання експертних висновків встановлюється Кабінетом Міністрів України.

З огляду на вищевикладене, пропонуємо в проекті Закону надати право Кабінету Міністрів України затверджувати Порядок видачі торгово-промисловими палатами України сертифікатів про походження товару з України та вимоги до цих палат, уповноважених на видачу таких сертифікатів.

В свою чергу, розробник проекту Закону пропонує в частині п'ятій статті 24 Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» виключити слова «копії дозволів, завірені в установленому порядку, долучаються до кожної партії наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів та переміщуються разом з нею...», що в свою чергу може протирічити положенням статті 307 Кримінального кодексу України.

Так, згідно із статтею 307 Кримінального кодексу України незаконне перевезення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів призводить до кримінальної відповідальності.

Отже, вважаємо за недоцільне виключати вищезазначені положення із даної статті, оскільки наявність копії дозволу на право ввезення (вивезення) чи транзиту наркотичних засобів, психотропних речовин або прекурсорів разом з партією товару підтверджує його законність перевезення.

Крім того, в пояснювальній записці, та аналізі його регуляторного впливу, які додаються до проекту Закону зазначено, що завданням проекту Закону є виключення існуючих на законодавчому рівні бар'єрів для впровадження «єдиного вікна», зокрема, зменшення контролюючих органів на кордоні шляхом передачі функцій екологічного і радіологічного контролю органам Державної фіскальної служби України та Державної прикордонної служби України. Втім, в проекті Закону відсутні норми про внесення змін у відповідні закони, які передбачають передачу функцій екологічного і радіологічного контролю органам Державної фіскальної служби України та Державної прикордонної служби України.

Також, наявні деякі загальні зауваження, пов'язані із законодавчою технікою, використаною при підготовці законопроекту. Це стосується, зокрема, помилок в нумерації частин статті 24 Закону України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» та помилок в нумерації абзаців частини третьої статті 29 Закону України «Про радіочастотний ресурс України».

Наданий розробником АРВ до проекту Закону не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення АРВ, викладаються письмово згідно з додатком І цієї Методики.

1. Так, у розділі І «Визначення проблеми» АРВ, згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив, а також обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Однак розробником проекту Закону зроблено акцент на правовому описі необхідності його прийняття, пов'язаний із виконанням вимог деяких нормативно-правових актів чинного законодавства, залишивши поза увагою опис проблем, які виникають у суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності при здійсненні ними експорту (імпорту) відповідних товарів, та при дотриманні останніми правил переміщення товарів через митний кордон України за чинного регулювання.

2. У розділі ІІІ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них.

Однак, розробник при визначенні альтернативних способів досягнення цілей обмежився лише формальним описом вигод і витрат держави та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них, без деталізації арифметично обрахованих процедур, та за відсутності опису переваг та недоліків застосування прийнятих до уваги альтернатив.

Водночас, розробником доцільно описати методологію обчислення приведених у АРВ розрахунків, здійснених відповідно до Додатків 2, 3, 4 до Методики, із одночасним описом джерел походження використаних даних.

3. У зв'язку з неналежним опрацюванням попередніх розділів АРВ, у розділі ІV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу та аргументи на користь обраного, що є порушенням принципу ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

4. У розділі V АРВ «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» при визначенні механізму дії запропонованого регулювання розробником не здійснено опис основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

Також, під час проведення М-Тесту розробником не описано формули здійснених розрахунків орієнтовних витрат яких можуть зазнати суб'єкти

господарювання малого підприємництва при виконанні вимог даного проекту регуляторного акта. Це ставить під сумнів точність розрахунків, враховуючи відсутність формул, проведених згідно з Додатком 4 до Методики.

5. У Розділі VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» розробником не наведено додаткових прогнозних показників результативності дії регуляторного акта, які безпосередньо пов'язані із предметом регулювання проекту Закону, та яких, згідно Методики, повинно бути не менше трьох.

Разом з цим, відповідно до вимог Методики, обов'язкові показники результативності регуляторного акта повинні бути виражені у кількісному виразі.

Розробку проекту Закону здійснено без урахування принципу передбачуваності державної регуляторної політики в частині відповідності планам з підготовки проектів регуляторних актів.

Зокрема, згідно статті 7 Закону про регуляторну політику регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше 15 грудня поточного року, якщо інше не встановлено законом.

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів повинен містити визначення видів і назв проектів, цілей їх прийняття, строків підготовки проектів, найменування органів та підрозділів, відповідальних за розроблення проектів регуляторних актів.

Затверджені плани діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, а також зміни до них оприлюднюються у спосіб, передбачений статтею 13 Закону про регуляторну політику, не пізніш як у десятиденний строк після їх затвердження.

Якщо регуляторний орган готує або розглядає проект регуляторного акта, який не внесений до затвердженого цим регуляторним органом плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів, цей орган повинен внести відповідні зміни до плану не пізніше десяти робочих днів з дня початку підготовки цього проекту або з дня внесення проекту на розгляд до цього регуляторного органу, але не пізніше дня оприлюднення цього проекту.

Проте, під час попереднього розгляду з'ясовано, що проект Закону не внесений до Плану діяльності з підготовки проектів регуляторних актів на 2017 рік у порядку передбаченому статтею 7 Закону про регуляторну політику.

Враховуючи вищевикладене, за результатами розгляду положень проекту Закону та аналізу його регуляторного впливу, встановлено, що проект розроблено без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики ефективності, збалансованості, передбачуваності, визначених статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», та вимог статті 8 цього Закону в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу

регуляторного впливу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

Також, проект Закону розроблено без урахування вимог статті 5 Закону про регуляторну діяльність в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти, а також недопущення прийняття регуляторних актів положення яких викладено у спосіб, який не є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта.

Ураховуючи зазначене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державною регуляторною службою України

вирішено:

відмовити в погодженні проекту Закону України «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо запровадження «єдиного вікна» на кордоні».

Голова Державної
регуляторної служби України

К. М. Ляпіна